

get betydelig Udvikling særlig som Følge af Præstelønningsloven af 14. Marts 1913, suppleret med den Lov, som vedtoges i den forrige ordinære Rigsdagssamling, hvorved Arbejdet i Centraladministrationen er blevet stærkt forøget. I gamle Dage var Forholdet det, at Præsterne selv indkasserede deres Indtægt, Tienden hævdede de hos Tiendeyderne, Højtidsopret fik de paa Aarets tre store Højtider, Accidenser oppebar de ved de kirkelige Handlinger, og Jorden dyrkede de enten selv, eller den dyrkedes af en Forpagter, med hvem de sluttede Forpagtningskontrakt. Det var Forhold, som medførte store Uligheder, idet enkelte Præsteembeder indbragte deres Indehavere en Indtægt paa 10 000—15 000 Kr. om Aaret, medens andre sad med en Aarsindtægt af nogle faa Hundrede Kroner. Det var derfor naturligt, at man ved den sidste Lønningslov gik over til den Lønningsordning, vi nu lever under. Men selve denne Lønningsordning lægger et stort Arbejde ind under de administrative Myndigheder. Havde man endda den Gang gjort Skridtet fuldt ud, saaledes at Præsterne ligesom andre Stats-tjenestemænd var gaaet over til at faa en Tolvtedel af Aarets Løn udbetalt ved hver Maanedes Begyndelse, vilde Arbejdet utvivlsomt være blevet betydeligt mindre, men det halve Skridt, man gjorde, har medført, at der vedvarende er Hjemmeindtægter og Hjemmeudgifter, saaledes at der maa finde Reguleringer Sted, idet nogle Embeder oppebærer større Indtægter, end de skulde have, og derfor skal afgive Overskuddet til Lønningsfonden, medens andre Embeder er blevet Tilskuds-embeder. Netop dette medfører meget store Mellemlægninger. Da der fra Centraladministrationens Side maa have Kræfter til Raadighed til at udføre og overvaage dette Arbejde, idet det er meget betydelige Midler, der her raades over, og da det er i alles Interesse, at disse Midler forvaltes paa en god Maade, er det naturligt, at der nu ønskes en Deling i Kirkeministeriet, saaledes at der bliver 2 Kontorer i Stedet for eet. I øvrigt har jeg det Indtryk, at denne Deling allerede er foretaget i Praksis, saa det er kun en Konstatering af den Deling, som Arbejdets Udvikling har ført med sig, vi maa acceptere, naar vi, hvad jeg antager, vedtager dette Lovforslag.

Jeg har ingen Bemærkninger at gøre til Lovforslagets Tekst, men en enkelt Ting er faldet mig ind ved at gennemlæse Bemærk-

ningerne. Jeg ser, at mens man til første Kontor har tænkt sig at henlægge Anciennetetsberegning, Enkeforsørgelse, Efterløn og Pensionering sammen med en hel Række andre Spørgsmaal, tænker man sig til det andet Kontor at henlægge de egentlige Lønningssspørgsmaal, Spørgsmaal om Aflysning af Højtidsoffer og Accidenser, Embeders Regulering, Lønnings- og Tilskuds-anvisninger og Vakanceopgørelser. Rent umiddelbart vil jeg tro, at det havde været naturligst, om alle Pensionsspørgsmaal og Anciennetetssspørgsmaal var lagte ind under det samme Kontor som Lønningssspørgsmaale, idet disse Spørgsmaal i og for sig har en vis Samhørighed, i alt Fald har de det i andre Etater. Jeg antager imidlertid, at man har undersøgt Spørgsmaalet grundigt og praktisk, saa jeg skal ikke paa dette Grundlag rejse nogen som helst Opposition mod, hvad den højtærede Minister foreslaar.

I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Vesterager: Efter de fyldige Oplysninger, der er givne i Bemærkningerne til Lovforslaget, synes jeg ikke, der kan være Tvivl om, at Arbejdet i Kirkeministeriet er blevet stærkt forøget, og det forekommer mig derfor, at dette Lovforslags Fremkomst er fuldt berettiget. Jeg skal i øvrigt blot udtale, at mit Parti vil være med til at fremme Lovforslaget og søge at imødekomme Kirkeministerens Ønske paa dette Omraade.

Kirkeministeren (Povlsen): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, dette lille Lovforslag har faaet, og haaber, at den Udvalgsbehandling, som er stillet i Udsigt, maa blive nogenlunde kortvarig, idet der virkelig er meget stor Trang til at faa den foreslaaede forøgede Arbejdskraft i Kirkeministeriet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Søgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.